

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Filipa Dienstbiera, soudkyně Veroniky Juříčkové a soudce Václava Štencle v právní věci žalobce: **T. H. N.**, zastoupeného Mgr. Markem Eichlerem, advokátem, sídlem Nekázanka 888/20, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 5. 2025, č. j. CPR-13160-3/ČJ-2025-930310-V233, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 7. 2025, č. j. 75 A 8/2025-16,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 7. 2025, č. j. 75 A 8/2025-16, **se ruší a věc se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, rozhodnutím ze dne 17. 3. 2025 žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, uložila správní vyhoštění a stanovila dobu, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, na 6 měsíců. Žalobcovo odvolání žalovaná shora označeným rozhodnutím zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

[2] Proti rozhodnutí žalované podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Krajský soud žalobce vyzval k zaplacení soudního poplatku ve výši 3 000 Kč

a poučil jej, že pokud soudní poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví. Protože žalobce ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, krajský soud shora označeným usnesením řízení zastavil.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalované

[3] Žalobce (stěžovatel) podal proti napadenému usnesení krajského soudu kasační stížnost. Má za to, že výzva krajského soudu byla nedůvodná, neboť podle § 11 odst. 2 písm. i) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, stěžovatel nebyl povinen soudní poplatek hradit, a nemohlo tedy dojít k zastavení řízení z důvodu neuhrazení soudního poplatku. Zastavení řízení má fatální dopad do stěžovatelova soukromého a rodinného života, neboť mu začala plynout lhůta k vycestování.

[4] **Žalovaná** nevyužila své právo vyjádřit se k obsahu kasační stížnosti.

III. Posouzení kasační stížnosti

[5] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a je tedy projednatelná. Poté přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[6] Kasační stížnost **je důvodná**.

[7] Nejvyšší správní soud dává stěžovateli za pravdu v tom, že je v posuzovaném případě ze zákona osvobozen od soudního poplatku, a to podle § 11 odst. 2 písm. i) zákona o soudních poplatcích. Dle citovaného ustanovení se od poplatku osvobozuje *cizinec v řízení ve věcech mezinárodní ochrany, dočasné ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o zajištění, rozhodnutí o prodloužení zajištění, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, a v řízení o propuštění cizince ze zajištění* (zvýrazněno Nejvyšším správním soudem).

[8] Rozhodnutími správních orgánů v této věci bylo stěžovateli uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou nemůže vstoupit na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace. Věc tak bezpochyby spadá pod výše citované ustanovení.

[9] Jelikož se na stěžovatele v projednávané věci vztahuje zákonné osvobození od soudního poplatku, výzva krajského soudu nebyla v souladu se zákonem. Z téhož důvodu nemůže obstát ani nyní napadené usnesení, kterým krajský soud řízení pro nezaplacení soudního poplatku zastavil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2018, č. j. 10 As 9/2018 - 22, bod 10), neboť nebyly dány důvody pro zastavení řízení o žalobě pro nezaplacení soudního poplatku podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2018, č. j. 1 Azs 7/2018 - 15, bod 12). Napadené usnesení krajského soudu je proto nezákonné.

pokračování

[10] Stěžovatelův návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se v důsledku rozhodnutí ve věci samé stal bezpředmětným, proto o něm soud samostatně nerozhodoval.

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm bude krajský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vyjádřeným výše (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[12] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. srpna 2025

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu